

mora biti to drugače. Takó bo telefoniral, da bo vse škripalo okrog njega.

Naenkrat je postal zvonik najboljše volje. Pogledal je na svojo uro — devet bo! Ako bo krovček tako uren, kot je bil predvčerašnjim zdravnik, potem se bo lahko ta reč z rdečim klobukom ob desetih že začela.

Tako naglo seveda ni šlo. Pa kljub temu je bil zvonik ves iz sebe od sreče; vedel je, da je še vedno koristen svoji župniji.

Tako je še tudi na novih potih vladal stari Bog. In visoko nad župnijo je dvigal zvonik svoj zlati križ.
(Paul Keller.)

Radivoj Rehar:

Delikonočna.

*Vrba v polju že rumene
drobne svoje jančke žene,
sneg po gorah že kopní.*

*Sem od morja veter piše,
solnce pne se vedno više,
ptička v logu žvrgoli.*

*Soetijo se v polju plugi,
žuborijo vode v strugi,
vse brzi in vse hiti...*

*S cvetjem, vdetim v laske zlate,
pómrad gre čez rožne trate
v solnčno jutro svojih dni.*

